

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจของประธานคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัด
ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

จังหวัดสมุทรปราการได้มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๒/๒๓๐๕ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดสมุทรปราการได้รับแจ้งจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินให้ไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายซึ่งบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยธนากร จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ค้ำประกันการจัดทำสาธารณูปโภคในโครงการจัดสรรที่ดินของบริษัทเจริญฤทธิ์วิมล จำกัด กับคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน ได้ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ในการนี้คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดฯ มีความประสงค์จะมอบอำนาจให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสมุทรปราการในฐานะเลขานุการคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดฯ ไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ แต่เนื่องจากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอำนาจของประธานคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๒๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่าประธานคณะกรรมการเพียงคนเดียวมีอำนาจลงนามในหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวหรือไม่ จึงได้หารือเรื่องนี้ต่อกรมบังคับคดีโดยกรมบังคับคดีตอบข้อหารือว่าพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๔ วรรคสี่ บัญญัติให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจฟ้องและต่อสู้คดีในนามคณะกรรมการซึ่งอาจมีผลไปถึงว่าให้อำนาจประธานคณะกรรมการยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายด้วยก็ได้ แต่เพื่อความรอบคอบควรที่จะให้คณะกรรมการทุกคนเป็นผู้ลงนาม ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการตีความเป็นอย่างอื่น

คณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดสมุทรปราการได้พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ เห็นว่า ประธานคณะกรรมการควรมีอำนาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายรวมทั้งมีอำนาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดกระทำการแทนด้วย ที่ประชุมจึงมีมติให้ดำเนินการตามที่กรมบังคับคดีตอบข้อหารือไปก่อน แล้วหารือในเรื่องนี้ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมายดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๔ วรรคสี่ บัญญัติให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจฟ้องและต่อสู้คดีในนามคณะกรรมการนั้น หมายรวมถึงการยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายหรือไม่ หากมีอำนาจดังกล่าวจะถือเป็นอำนาจเฉพาะของประธานคณะกรรมการหรือสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้หรือไม่

๒. กรณีการยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายหรือกรณีอื่นใดจะต้องกระทำโดยคณะกรรมการจัดสรรที่ดิน ถ้ากรรมการคนใดคนหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และไม่มีผู้รักษาราชการแทนจะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะชอบ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดิน) ผู้แทนคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดสมุทรปราการ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมบังคับคดี) และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดสมุทรปราการยังมิได้เรียกร้องให้ผู้ค้ำประกันปฏิบัติตามสัญญาค้ำประกันที่ทำไว้ หรือฟ้องคดีให้ผู้ค้ำประกันรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกันแต่อย่างใด คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) จึงมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง อำนาจในการฟ้องและต่อสู้คดีในนามคณะกรรมการของประธานคณะกรรมการตามมาตรา ๒๔^๑ วรคดี แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ จะหมายรวมถึงอำนาจในการยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายด้วยหรือไม่ และประธานคณะกรรมการจะมอบอำนาจดังกล่าวให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๒๔ วรคดี แห่ง

^๑ มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรอนุญาตให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินและผู้นั้นยังมิได้จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะหรือการปรับปรุงที่ดินหรือดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จตามแผนผังและโครงการ คณะกรรมการจะต้องให้ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจัดหาธนาคารหรือสถาบันการเงินที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนดมาทำสัญญาค้ำประกันกับคณะกรรมการว่า ถ้าผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินไม่จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือการปรับปรุงที่ดินให้แล้วเสร็จตามแผนผังโครงการ และกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้ หรือมีกรณีที่เชื่อได้ว่าจะไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามที่ได้รับอนุญาต ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันต้องชำระเงินให้แก่คณะกรรมการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในสัญญาค้ำประกันภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อคณะกรรมการจะได้ใช้เงินนั้นในการดำเนินการจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะหรือปรับปรุงที่ดินนั้นให้แล้วเสร็จตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาต และถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่ผู้ค้ำประกันโดยไม่ชักช้า

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้ผู้ค้ำประกันรับไปดำเนินการจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะหรือปรับปรุงที่ดินให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแทนการเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินก็ได้ ถ้าผู้ค้ำประกันไม่เริ่มทำการในเวลาอันควรหรือไม่ทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนด คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินดังกล่าวตามวรรคหนึ่งได้

ในกรณีที่คณะกรรมการให้ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจัดหาธนาคารหรือสถาบันการเงินมาทำสัญญาค้ำประกันตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องให้ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินทำหนังสือรับรองกับคณะกรรมการด้วยว่า ถ้าจำนวนเงินที่ผู้ค้ำประกันได้ค้ำประกันไว้ไม่เพียงพอแก่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ดี หรือผู้ค้ำประกันไม่จ่ายเงินตามที่ประกันไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ดี ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจะเป็นผู้จ่ายเงินตามจำนวนที่ขาดให้คณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้แล้วเสร็จ

ในกรณีที่มีการผิดสัญญาที่ทำกับคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจฟ้องและต่อสู้คดีในนามคณะกรรมการ

การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการเบิกจ่ายเงิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด

พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดอำนาจของประธานคณะกรรมการในการฟ้องและต่อสู้คดีในนามของคณะกรรมการได้ก็แต่เฉพาะกรณีที่มีการผิดสัญญาที่ทำไว้กับคณะกรรมการเท่านั้น ซึ่งการผิดสัญญานี้มิได้หมายถึงการผิดสัญญากรณีทั่วไป เพราะเมื่อพิจารณา มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว เห็นว่า ได้กำหนดกรณีการผิดสัญญาที่ประธานคณะกรรมการจะฟ้องและต่อสู้คดีในนามของคณะกรรมการได้สองกรณี กล่าวคือ ๑) การผิดสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินที่ได้ทำไว้กับคณะกรรมการ เช่น ในกรณีที่ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินไม่จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะ หรือการปรับปรุงที่ดินให้แล้วเสร็จตามแผนผังโครงการ และคณะกรรมการได้เรียกให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินในฐานะผู้ค้ำประกันเข้าดำเนินการแทนหรือเรียกให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินชำระเงินตามที่ได้ค้ำประกันไว้ให้แก่คณะกรรมการ แต่ได้รับการปฏิเสธจากธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้น และ ๒) การผิดสัญญารับรองการใช้เงินของผู้ขอใบอนุญาตที่ได้ทำไว้กับคณะกรรมการ เช่น ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันไม่ยอมชำระเงินตามที่ได้ค้ำประกันไว้แก่คณะกรรมการตามที่ได้ร้องขอแล้ว คณะกรรมการจึงเรียกให้ผู้ขอใบอนุญาตชำระเงินจำนวนดังกล่าวแต่ได้รับการปฏิเสธจากผู้ขอใบอนุญาต เป็นต้น

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปจึงมีว่าการฟ้องและต่อสู้คดีของประธานคณะกรรมการดังกล่าวจะรวมถึงการยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายด้วยหรือไม่ ในประเด็นนี้ เห็นว่าจะต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป ทั้งนี้ การยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายนั้น หากเป็นกระบวนการที่สืบต่อการผิดสัญญาในสองกรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว เช่น เป็นการยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายเพื่อให้ได้รับการชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาล เช่นนี้การยื่นคำขอรับชำระหนี้ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของการบังคับคดี และอยู่ในความหมายของการฟ้องคดีตามมาตรา ๒๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เพราะอำนาจในการฟ้องคดีย่อมหมายถึงอำนาจดำเนินคดีจนเสร็จคดี ตลอดถึงการยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีไปทำการยึดทรัพย์ และนำชี้ให้ยึดทรัพย์ด้วย^๒ ฉะนั้น การยื่นคำขอรับชำระหนี้ในลักษณะเช่นนี้จึงอยู่ในอำนาจของประธานคณะกรรมการที่จะดำเนินการในนามคณะกรรมการได้ตามนัยมาตรา ๒๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

สำหรับการยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามกรณีที่หาข้อนี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าผู้ค้ำประกันรายนี้ยังมิได้ผิดสัญญาค้ำประกันหรือศาลพิพากษาให้ปฏิบัติตามสัญญาค้ำประกันแต่ประการใด การยื่นคำขอรับชำระหนี้ดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการที่มีได้มีผลสืบเนื่องจากการผิดสัญญาตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ด้วยเหตุนี้ ประธาน

^๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๗๓/๒๕๑๔ ผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ให้ดำเนินคดีฟ้องร้องยอมมีอำนาจดำเนินคดีแทนโจทก์จนเสร็จคดี รวมตลอดถึงการยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีไปทำการยึดทรัพย์และนำชี้ให้ยึดทรัพย์ด้วย โดยโจทก์ไม่จำเป็นต้องทำใบมอบอำนาจใหม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๖๕/๒๕๑๔ การมอบอำนาจให้ดำเนินการฟ้องร้องยอมรวมถึงการมอบอำนาจให้ดำเนินคดีต่อไปหลังจากฟ้องร้องแล้วด้วย

คณะกรรมการจึงไม่มีอำนาจดำเนินการในนามของคณะกรรมการตามนัยมาตรา ๒๔ วรรคสี่ ได้ แต่คณะกรรมการก็มีอำนาจที่จะแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดไปยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๔ (๔)^๓ ประกอบกับมาตรา ๑๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

อนึ่ง ตามปัญหาที่ขอหารือนี้ เมื่อได้พิจารณาข้างต้นแล้วว่า ประธานคณะกรรมการ ไม่มีอำนาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย ในกรณีนี้จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาว่าอำนาจดังกล่าวเป็นอำนาจเฉพาะของประธานหรือไม่และสามารถมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้หรือไม่

ประเด็นที่สอง ในกรณีที่กรรมการคนใดคนหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ จะมอบให้ผู้อื่นกระทำการแทนได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ในประเด็นนี้สมควรที่จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ (๒)^๕ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนี้

(๑) ประธานคณะกรรมการ ซึ่งมาตรา ๑๓ (๒) กำหนดให้มาจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย กรณีนี้จึงเป็นการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง ควบคู่ไปกับการกำหนดบุคคลผู้ซึ่งจะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ

^๓ มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการจัดสรรที่ดินภายในจังหวัดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

^๔ มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางและคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อให้พิจารณาหรือกระทำการอย่างใดตามที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางหรือคณะกรรมการมอบหมายได้ เว้นแต่การดำเนินการตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒)

คณะอนุกรรมการและบุคคลซึ่งคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางหรือคณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางหรือคณะกรรมการในกิจการที่ได้รับมอบหมาย

^๕ มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดทุกจังหวัดดังนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยอธิบดีกรมที่ดินหรือรองอธิบดีกรมที่ดินซึ่งอธิบดีกรมที่ดินมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมการผังเมือง ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกสี่คน ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมที่ดินเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้มีคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิอีกสี่คน ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ประสงค์จะทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการในคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัดกรณีนี้ จึงถือได้ว่าพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติเรื่องการมอบอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่แทนไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ฉะนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมไม่สามารถที่จะแต่งตั้งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งอื่นเป็นประธานคณะกรรมการได้^๖

อนึ่ง ในกรณีที่ประธานคณะกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในการประชุมครั้งใด กรรมการที่มาประชุมสามารถที่จะเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมได้ตามนัยมาตรา ๑๒^๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗^๘ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓^๙

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งในคณะกรรมการนี้ได้แก่ อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด^{๑๐} เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด

^๖ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่น ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๙) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

๑.ล๑

๑.ล๑

^๗ มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

๑.ล๑

๑.ล๑

^๘ มาตรา ๑๗ ให้นำมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการโดยอนุโลม

^๙ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ก็ได้เคยให้ความเห็นในทำนองเดียวกันในเรื่องเสรีที่ ๗๙๗/๒๕๔๐ บันทึก เรื่อง องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๐} พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๑๓ ในพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง” คำว่า “ผู้แทนสำนักงานโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม” เป็น

และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนบุคคลดังกล่าวยกเว้นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา ๓๘^{๑๑} และมาตรา ๔๗^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วแต่กรณี และผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนย่อมเป็นกรรมการแทนได้ตามมาตรา ๔๘^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ส่วนกรณีของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น การปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา ๓๙^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) กรรมการที่เป็นผู้แทนหน่วยงานของรัฐ ซึ่งในคณะกรรมการนี้ ได้แก่ ผู้แทนกรมชลประทาน การที่ใช้คำว่า “ผู้แทน” ย่อมทำให้เห็นได้ว่าบทบัญญัตินี้คำนึงถึงการเป็นผู้แทนเฉพาะตัว เนื่องจากผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่จะเข้าไปเป็นกรรมการได้ต้องได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐตามที่ระบุไว้ ดังนั้น จึงไม่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นทำหน้าที่แทนตนได้ เว้นแต่ใน

“ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผังเมืองจังหวัด” เป็น “โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด”

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^{๑๒} มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการกรมตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคนใดคนหนึ่ง ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า เป็นผู้รักษาราชการแทน

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๓} มาตรา ๔๘ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ

ในกรณีที่มิกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในการรักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

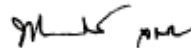
^{๑๔} มาตรา ๓๙ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมาย โดยมีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ช่วย อำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งมอบหมาย

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามลำดับที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ฯลฯ

ฯลฯ

หนังสือที่เสนอชื่อนั้นจะได้ระบุผู้ทำหน้าที่สำรองไว้^{๙๔} ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สำรองไว้และผู้แทนสำรองได้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเมื่อผู้แทนในลำดับต้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ การปฏิบัติหน้าที่กรรมการของผู้แทนสำรองย่อมเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการโดยฐานะของตนเอง มิใช่การปฏิบัติหน้าที่โดยการรับมอบอำนาจจากผู้แทนลำดับต้นแต่อย่างใด ทั้งนี้เนื่องจากผู้แทนสำรองได้รับการแต่งตั้งจากหัวหน้าหน่วยงาน มิใช่ได้รับมอบอำนาจจากผู้แทนลำดับต้น (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งในคณะกรรมการนี้ ได้แก่ บุคคลที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง โดยการแต่งตั้งบุคคลใดเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นจะต้องพิจารณาถึงคุณวุฒิของบุคคลนั้นเป็นการเฉพาะตัว^{๙๕} การเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจึงเป็นการเฉพาะตัวของบุคคลผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเท่านั้น ฉะนั้น ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ บุคคลนั้นจะมอบหมายให้บุคคลอื่นเข้ามาทำหน้าที่เป็นกรรมการแทนไม่ได้ และหากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่มีอยู่แล้วเพราะตาย ลาออก ครบวาระ หรือด้วยเหตุอื่นใด ปลัดกระทรวงมหาดไทยต้องแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้ามาเป็นกรรมการแทนเพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการครบถ้วนและทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการได้^{๙๖}

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๙๔} คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ก็ได้เคยให้ความเห็นในทำนองเดียวกันในเรื่องเสร็จที่ ๑๓๕/๒๕๔๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาและคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๐๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๙๕} คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ก็ได้เคยให้ความเห็นในทำนองเดียวกันในเรื่องเสร็จที่ ๓๙๔/๒๕๓๔ บันทึก เรื่อง การแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นในคณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวง (การแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นในคณะกรรมการการไฟฟ้านครหลวงโดยระบุตำแหน่งหรือระบุเป็นผู้แทนของส่วนราชการแทนการระบุชื่อบุคคลจะกระทำได้หรือไม่) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๓๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๙๖} คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ก็ได้เคยให้ความเห็นในทำนองเดียวกันในเรื่องเสร็จที่ ๗๙๗/๒๕๔๐ บันทึก เรื่อง องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๙๕๐ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

พฤษจิกายน ๒๕๔๕